35

*L. B. S. D.*

# FACVLTATIS MEDICAE
# IN
# ACADEMIA LIPSIENSI

H. T.

# PROCANCELLARIVS
# D. POLYCARPVS GOTTLIEB SCHACHER,

ANAT. ET CHIRVRG. P. P.

Foetum á primo conceptionis die ad extremum partus terminum morbis iisque bene multis ac plus vel minus periculoſis aut plane lethiferis eſſe obnoxium, præter multifariam experientiam monumenta Medicorum affatim luculenterque docent. Etenim ut nihil de partu præcoci, ſerotino, periculi pleno, aut penitus lethali, nihil de gravioribus atque acutis gravidarum morbis anceps vitæ periculum exitiumque tenellis adferentibus, nihil de affectibus hæreditariis lento ſubinde gradu repentibus natosque citius tardiusque invadentibus, nihil de monſtris bicorporeis, bicipitibus, hac illaque parte orbatis aliisque monſtroſis conformationibus, nihil de ſtigmatibus & maculis infantis corpuſculo impreſſis jam dicam, paucula ſaltem de labio leporino proferre in præſenti fert animus. Sane hic ipſe affectus, denominationem ſuam a labio leporis naturaliter fiſſo mutuatus, rarioribus morbis nullatenus annumerari meretur; quippe qui juſto eheu! frequentius a quamplurimis animadverſus eſt atque etiamnum animadvertitur. Neque quempiam facile latere opinor, hunc morbum non ſemper eandem præ ſe ferre faciem, ſiquidem labium plerumque ſuperius alta ſimplicique, rarius (a) duplici fiſſura diſſunitum, rariſſime inferius (b) labium conſimili hiatu deturpatum, nec adeo frequenter palatum ſimul diviſum conſpicitur. Equidem tantum non omnes, chirurgiam labii leporini deſcribentes fiſſuram palati non omittunt, plerumque tamen ab aliorum fide dependent. Qui autem eam oculis uſurparunt, ſimplicis ſaltem fiſſuræ plus vel minus profundæ mentionem faciunt, quos inter (c) ROONHUYSEN & (d) van HORNE non



(a) vide Miſcellan. Nat. curioſ. D. II. A. VIII. p. 135.
(b) Solingen manual. operat. P. I. C. 35.
(c) Hiſtoric. Curar. L. 2. Obſ. 1. p. 6.
(d) Apud BARTHOL. Epiſtol. Medicinal. C. 3. Ep. 81.

poſtremum occupant locum. An verò duplex palati fiſſura ab ullo auctore, ſuperiorem obſervationem ſi excipias, obſervata fuerit, me, ut ingenue fatear, omnino latet. Quare a præſenti ſcopo non plane alienum fore exiſtimo, ſi hiſtoriam duplicem palati hiatum illuſtrantem candide atque conciſe deſcribam. Nimirum fœmina quædam plebeja, in optimo ætatis flore conſtituta, ac novem circiter hebdomadas gravida, paucis ab hinc annis in forum deſcendens de improviſo advenientem virum labio leporino laborantem adſpiciebat, conſpectuque ejus inopinato perterrita mœſto admodum ac conturbato animo domum redibat. Ab illo tempore ingrata illa labii leporini idea menti renitenti licet ac reluctanti multoties obverſabatur, gravidamque inquietudinis reddebat pleniſſimam. Etenim non mediocri animus ejus formidine angebatur, ut ne embryoni ſimilis labes adſpergeretur, præcipue cum aſpectus ejuscemodi præter opinionem contingentes malo huic ſæpiſſime occaſionem præbuiſſe, plus ſimplici vice audiviſſet. Septimus geſtationis menſis vix effluxerat, cum e ſomno tranquillo excitata rupturam in ventre cum ſtrepitu inſigni conjunctam ſentiret, quam illico fluxus humoris aquoſi per genitalia excipiebat. Tanta autem quantitate liquor ille intra breviſſimum temporis intervallum promanabat, ut facile duodecim menſuras pondere æquaret. Evacuato humore illo dolores partui conſueti noſtram infeſtabant, ac iisdem aliquandiu continuatis fœtus mortuus ac immaturus in lucem prodibat. Adſtantes deformitate faciei conturbati ancipites hærebant, utrum infelix puerpera monſtrum, an vero fœtum enixa eſſet. Sed exquiſitiori examine inſtituto apparebat clare, fœtum non niſi labio leporino deformatum eſſe; præterquam enim quod labium ſuperius alte erat fiſſum maximeque hians, duplex quoque fiſſura in palato obſervabatur; harum una ad fauces pene usque protenſa dextram palati partem tam profunde dividebat, ut ejusdem lateris na-

rium

rium foramen cum ore nonniſi unam effingeret cavitatem, altera autem in oppoſito latere & quidem in media ſaltem palati parte animadvertebatur. Præterea ex antica palati profunde ſciſſi parte gingiva adnata per labii hiatum ita extuberabat, ut propter albedinem & ſolito majorem duritiem ad dentis faciem aliquantum accedere videretur. Uti itaque hiſtoria hæcce duplicem palati fiſſuram cum labio leporino complicatam perſpicue probat; ita ex ea ſimul eluceſcit, aliquando abortui immodicam liquoris amnii quantitatem occaſionem dare. Præterquam enim quod nullus dolor uteri ſpasmodicus, aut alia ſontica cauſa ſuſpicionem de concitando abortu gignens præceſſerat, ac inſuper ſomno tranquillo ſopita ex improviſo rupturam membranarum foetum obducentium perpeſſa erat, ſane vel ipſe liquor amnii ſtupenda prorſus quantitate excretus dilucide docere videtur, eum magna copia congeſtum tandem membranas perfregiſſe ſibique ac foetui exitum paraſſe. Ceterum in declarando hoc phœnomeno eruditi parum concordes ſunt atque unanimes. Etenim alii idem a matris anima tenelli corpuſculum conſtruente atque imaginationis vi perturbata deducunt; alii effectum huncce ideæ a matre conceptæ atque embryonis menti, aut animæ ſenſitivæ, vel ſpiritibus animalibus communicatæ attribuunt; alii definitum quempiam humorum ſpirituumque motum occaſione imaginationis a matre ad foetum, de hoc affectu producendo ne ſomniantem quidem, propagatum ſibi concipiunt; alii ortum ejus ab ovulo materno, non modo futuri embryonis, verum etiam labii fiſſi rudimenta complectente derivant; alii tenerrima labii vel palati ſtamina ab humorum acredine & congeſtione fortuito dilacerari ac diſſolvi arbitrantur; alii has & ſimiles infantum deformationes a ſummi Architecti leges naturæ imperſcrutabili modo invertentis vindicta, qua interdum mortales proſequitur, deducunt. Neque vero adeo mirari convenit, de iſtiusmodi morbis abſtruſisſimis in ſcholis Patho-

logórum tam diſſonas vigere ſententias; quis enim, easdem certis quibusdam hypotheſibus niti, haud animadvertit? Quare qui ſemel hypotheſin quampiam eſt amplexus, ab ea difficulter ſe abduci patitur, quin potius ex quibusvis angulis argumenta conquirit, quibus non modo hypotheſin ſuam ſibi omnium veri ſimillimam ſtabiliat, verum quævis etiam phœnomena ad ductum ejus explicet, præcipue cum in eo maximam eruditionis vim & ingenii acumen conſiſtere plerique omnino arbitrentur. Id vero nemini obſcurum fore opinor, ad medelam labii leporini, quo infans fœdatus in lucem prodit, ſpeculationes has omnes parum vel nihil facere. Equidem ſi matris imaginationi hoc in paſſu aliquid attribuendum venit, prophylactica cura haud improbanda eſſe videtur, ita ut hac lege ſtabilita Medici omnino ſit, cuilibet gravidæ cordate ſvadere, ut ab aſpectu iſtius modi rerum, quibus plerumque vis labium leporinum excitandi adſcribitur, probe ſibi caveant, atque ideam inopinato conceptam, quantocyus fieri poteſt, excutiant; verum ſalutare hoc conſilium quemlibet medicum cuicunque demum hypotheſi addictum dare poſſe, aut idem ipſum conſilium fruſtraneum prorſus eſſe atque irritum, ſi malum non a matris imaginatione, ſed ab aliis cauſis dependeat, rem accuratius perpendenti cognitu difficile non erit. Pergrata vero atque accepta ægrotanti hujusque agnatis eſt manus chirurgi perita, non fictitiam ſed veram utilitatem adferens, eoque operam dirigens, ut non duntaxat diſſolutum labium uniatur conſolideturque, ſed & formoſitas amiſſa faciei reſtituatur. Sutura cruenta id incommodi habet, quod dolorem & moleſtiam non mediocrem ægrotanti pariat, & plerumque cicatricem adſpectui ingratam poſt ſe relinquat, hinc nonnulli ad iſtiusmodi incommoda vitanda futuram ſiccam haud parum commendant, tametſi hanc continendis labii fiſſi extremitatibus vix ac ne vix quidem ſufficere, alii animadvertant. Quare non nemo ad firmandam futuram ſiccam non infelici ſucceſſu ſequenti faſcia eſt uſus:

ſcili-

ſcilicet faſcia juſtæ latitudinis & longitudinis eligitur, hujusque parti mediæ utrinque charta denſa rigidaque ac linteo obducta ita adſuitur, ut libere protuberantes extremitates tanto ſpatio a ſe invicem diſtent, ut eædem, media faſciæ portione labio fiſſo applicata, buccas comprehendant. Namque corpora hæc rigida, extremitatibus faſciæ ad occiput delatis ibique firmatis, dum invertuntur, ſemel prehenſas buccas non modo firmiter continent, verum etiam os verſus trudunt efficiuntque, ut labium fiſſum rite emplaſtris firmatum vix ullo oris motu diſtrahi queat. Permagni itaque refert, Chirurgum in operationibus dextre peragendis convenienti faſciarum inſtrumentorumque apparatu uti. Et profecto verbis digne exprimi nequit, quantum utilitatis hoc in paſſu mechanica chirurgiæ pariat, id quod in partium mutilatarum chirurgia luculenter obſervare eſt, de qua proxima in Panegyri diſtinctius paulo ſumus acturi. Poſteaquam enim

*VIR JUVENIS ORNATISSIMUS*
*DOCTISSIMUSQUE*

**DN. JOH. JAC. NEUHOLD,**

*Sempron. Hungar.*

MEDIC. BACCAL.

non modo in Vitembergenſi & Jenenſi, verum in noſtra etiam Academia a DoctorumProfeſſorumq; ingenii ſagacitate uſuque rerum præſtantiſſimorum ore diligenter pependit, nec non propria meditatione & exercitatione Artem imprimis Apollineam ſex annos & quod excurrit ſtrenue excoluit, paucis ante menſibus a gratioſo noſtro Ordine modeſte petiit, ut ad examen theoreticum admitteretur. Admiſſus in eodem quæſtiones propoſitas expedite & exacte explicavit, primamque in Medicina lauream ex merito obtinuit. Brevi poſt licentia publice legendi uſumque lienis declarandi eidem eſt conceſſa, quo labore non citra eruditorum applauſum perfunctus nihil magis in votis optatisque habuit, quam ut

ad

ad examen rigoroſum ſeu practicum admitteretur. Sane & in hoc ſingularem, quam ſibi in Medicina comparavit, peritiam Ordini noſtro ſatis ſuperque probavit. Quare, ut luculentum eruditionis ſuæ teſtimonium juſtumque laborum præmium aſſequeretur, prælaudatus Ordo ipſum perquam dignum judicavit, cui ſumma in arte Medica brabea aſſignentur. Eum in finem proximo Jovis die, ventilata prius more ſolenni *Diſſertatione inaugurali DE USU LIENIS*, ſæpius jam laudatus Dominus Candidatus a me, cui ad præviam Facultatis noſtræ denominationem a *Reverendiſſimo, Sereniſſimo atque Celſiſſimo Principe ac Domino*, DOMINO MAURITIO WILHELMO, *Duce Saxoniæ, Juliæ, Cliviæ, Montium, Angriæ & Weſtphaliæ, Poſtulato Adminiſtratore Epiſcopatus Martisburgenſis, Landgravio Thuringiæ, Marchioni Miſniæ & ſuperioris & inferioris Luſatiæ, Comite principali dignitate Hennebergico, Comite de Marca, Ravensberg, & Barby, Domino in Ravenſtein, Cancellario hujus Academiæ perpetuo, Domino meo longe Clementiſſimo* vices Procancellariatus gratioſiſſime ſunt delegatæ, Licentiati titulo, honoribus, dignitate & privilegiis ſolenniter ornabitur. Huic ipſi ſolennitati ut *Magnificus Academiæ Rector, Comites illuſtriſſimi, Proceres utriusque Reipublicæ graviſſimi, ut & Generoſiſſimi Nobiliſſimique Dn. Studioſi* præſentia ſua majorem ſplendorem conciliare velint, eſt quod humaniſſime rogamus; omnibus ac ſingulis animum ad quævis officiorum genera paratiſſimum viciſſim promittentes. P. P. Lipſ. d. XXI. Dec. An. MDCCXXII.

---

LITERIS TITIANIS.